

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

7. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE VII

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUDEL

I Maanederne Juli og August er Marineforeningens Kontor lukket Lørdag og Mandag.

Efter mange regnfulde Dage skinnede Solen Tirsdagen d. 8. Juni, som om den vilde indhente det forsmte efter de mange Dages Hvile. Alle de trofaste af Skyttelavet, foruden en stor Del af Lokalkredsens Medlemmer, der mere og mere søger de maanedlige Skydeaftener, benyttede den første rigtig lune Sommeraften til en Udflugt til „Vangehuset“s hyggelige Have.

Efter Skydningen, der gav et meget fint Resultat, samledes Kammeraterne i Festsalen. Paa Grund af Tjenerstrejken paatog Gutterne sig frivillig Baxtørn, og som ved et Trylleslag dækkedes Bordene med mange Fæde med Værtens lækre Smørrebrød. Borddekorationen, frisk blomstrende Rødtjørn, var arrangeret af den altid opfindsomme *Søderlund*.

Under Festmaaltidet indtraf en telegrafisk Hilsen fra vor i Liseleje ferierende Kasserer, og det vedtoges paa Forslag af *Jensen-Skov* at sende ham Kammeraternes Genhilsen ligeledes pr. Telegram.

Paa Lavets Mødeaftener er der aldrig Mangel paa Kammerater, der har noget paa Hjærtet. Kammerat *Elwarth* lagde for med en munter Krønike, ligesom han det meste af Aftenen besørgede den musikalske Underholdning, og blev han træt, afløstes han af Kammerat *Torp*, der paa sin Mundharmonika illuderede som et helt Orkester.

En grusom grinagtig Historie leveredes af Maskinmester *Erichsen*, og han og Fiskehandler *Jensen-Skov* kappedes med Nattergalene i Træerne om at lade deres smukke Stemmer høre.

Da det nylig havde været *Julius's* Fødselsdag, benyttede Kammeraterne Lejligheden til at hylde Straffebakkens populære Formand, for hvilket han gav en forfriskende Kvittering.

Desværre gjorde Lukkeloven altfor hurtigt Ende paa denne Aftens behagelige Samvær, men Kammeraterne lovede alle som En, ikke blot selv at give Møde, men ogsaa at faa mindst en Ven med til næste Gang.

Ved Mødeaftenen d. 10. August (anden Tirsdag) har vor Kammerat, Ingeniør *Mikkelsen* ved Kabelfabrikken lovet at give en populær Fremstilling af Radiotelegrafien.

Husk, alle Medlemmer af Lokalkredsen er velkomne.

EBELTOFT-KREDSFN

afholdt Søndagen den 20. Juni for sine Medlemmer en gratis Fiske- tur til Hjelm, idet et af dens ordinære Medlemmer, Fisker *Alfred Olsen*, beredvilligt stillede sin store Motorkutter til Kredens Disposition for hele Dagen kun imod Dækning af Petroleumsudgift. Desværre begyndte Dagen med Byger, men før Afsejlingen klarede det op og det gode Vejr holdt sig hele Dagen. Der spistes Frokost under Ahlhagen, og

Øen Hjelm blev derefter anløbet, hvor Kredsen denne Gang som tidligere blev modtaget med den bekendte store Gæstfrihed af Fyr- mesteren, Assistenten og Forpagteren. Paa Hjemturen sattes Pølkene ud, og Torskefiskeriet blev ivrigt dyrket. Først godt 10 landede man igen i Ebeltoft Havn efter at have tilbragt en sjælden fornøjelig og interessant Dag. Selvfølgelig manglede hverken Musik eller Sangbogen ombord. Næste Sejlur vil blive arrangeret en af de første Søndage med Damer til Fuglsø, som Afslutning eventuelt med en Svingom.

MARINEFORENINGENS BESØG PAA SKOLEDELINGEN DEN 3. JULI 1920

Det blev en Dag, som vi længe vil mindes, vi af Københavns- kredsens Medlemmer, der havde kunnet efterkomme den Invitation, som af Delingschefen ved Marineministeriets Velvilje var rettet til os. Vi herinde ser jo kun i Ny og Næ vor Flaades Skibe naar de, efter travl Virken omkring i vore Sunde og Bælter ved Dag og Nat, kommer herind for at tage Kul ombord, og sikkert vil mange af de gamle Mænd gerne gense de Steder, og opfriske de Minder fra deres egen Tid ombord i Skibene mellem vor Marines Mænd, der sikkert for de fleste, eftersom Aarene gaar og Haaret tyndes, staar med en mærkelig Tydelighed. At vor Forening stedse møder den største Velvilje hos Ministeriet og Flaadens Øverste kan kun glæde os, fordi vi finder en meget væsentlig Del af vore Formaal udtrykte i Sammenknytningen mellem vor Flaade og vort Folk som sofarende Nation, og mellem Flaadens Mænd og os selv til Vækkelse og For- staaelse hos alle Danske af Flaadens Betydning.

Og vi kan sige, at ikke blot Flaadens Øverste, men ogsaa alle ombord i Flaadens Skibe stedse har modtaget os som gamle Kam- merater, — vi falder sammen ved det Frimureri, som ikke nærmere kan defineres, men som er tilstede, hvor vi mødes. Vi veed, at vor Marines Skibe rundt om, hvor de lægger til Land, modtages som kære Gæster, og dette Forhold turde yderligere bekræftes, naar An- duvningen træffer paa de Steder ved vore Kyster, hvor Marine- foreningen har Lokalkredse, og disse er snart mange og vil yderligere øges. Det Samliv, der ude i Provinsen udvikler sig mellem Marinens Skibe paa Besøg og de stedlige Marineforeningers Medlemmer, vil bedre end noget andet vise for de stedlige Ikkemedlemmer, at her er noget, som det er værd at være med i, og vi ved, at Marinen selv i høj Grad paaskønner Provinskredsens Interesse.

Desværre kun et Faatal af Medlemmer havde kunnet give Møde ved Langelinjekajen til den fastsatte Tid, — ialt ca. 60. Der havde været Plads til det tredobbelte Antal. Ikke mindre end 3 Torpedo- baade, „Sælen“, „Narhvalen“ og „Nordkaperen“ under Kaptajnerne *Barfod*, *Bildsø* og *Albeck*, samt Mineskibet „Lossen“ under Kaptajn *Ipsen*, laa klar til at føre Gæsterne ud til „Olfert Fischer“ — og der var saaledes sørget for, at et betydeligt Antal kunde været taget ud, — — Skade, at dette ikke blev Tilfældet. Det er jo ikke hver Dag, at en saa anselig Styrke ved Courtoisie fra Eskadrefestens Side bevæges for vor Skyld, og saaledes stilles til vor Disposition. Marineforeningens trofaste Ven Kommandør *Kier*, havde gerne set Fartøjerne fuldt lastede, — men derved var nu intet at gøre. Eskadren har sin Gerning at passe, og Lejligheden til Besøg ombord maa gives og tages under Hensyn hertil.

Saa mønstrede Kaptajn *Ewald* sine 60 alderstegne Mænd paa Langelinjemolen, efter at Torpedobaadens Førere elskværdigt havde hilst paa de Fremmede, og man gik ombord i de sorte Baade, der laa Side om Side, og fordeltes i dem. I hvert Fald den ene af Baadene hører til Marinens nyeste, byggede efter fransk Model, med stærkt udrundende Sider, lette og hurtigløbende og med ringe Dybgaaende for vore Farvande, med Stævnrør og Sideudskydning, ubehagelige Herrer at møde en mørk Nat, naar de kommer jagende frem fra deres Smuthuller paa det flakke Vand, hvor ingen Destrojer kan naa dem.

Ogsaa Mineskibet „Lossen“ er en Seværdighed, hvis smukke Indretning har vakt fremmede Sagkyndiges Opmærksomhed, og ogsaa dette Skib fik sin Last af Mænd til Udfarten.

Kaptajn *Barfod* kommanderede „Kast los“, — og i Flok og Følge gled de tre Baade fra Bolværket, for lidt efter at skilles, medens der veksledes Hilsener med en engelsk Destrojer; — med stigende Fart gik det udefter mellem den Mængde Ankerligger, Havnen er fuld af, medens de 16 Knobs Fart svaalede de hede Pander i den stegende Sol, og det blikstille Vand af de knivskarpe Stævne kastedes til Siderne og samlede agter til et brusende Kølvan. Bedre Udfart kunde vi ikke ønske os, — og medens i den friske Vind, som blæste over Dækkene, Lejlighed gaves til under Chefernes Førerskab at bese de moderne Indretninger, som en saadan Baad rummer. Ikke mindst fæstedes Opmærksomheden ved det Ballonskyts, hvormed Fordækkene er forsynede, lette Kanoner af dansk Konstruktion med overordentlig sindrig Afbalancering og Kikkertsigte. Udfor Taarbæk tegnede sig nu i Sommerdisen tydelig Silhuetterne af „Olfert Fischer“ og „Gejser“, — lidt efter gled vi langs Siden, medens Hilsener udveksledes. Elskværdigt modtagne ombord af Eskadrechefen, Kommandør *Klar* og Skibschefen, Kommandør *Bastrup* med sin Næstkommanderende Kaptajn *Broberg*, varede det ikke længe inden der var fordelt rundt til de Seværdigheder, som Officerer og Underofficerer foreviste, medens Besætningen tog fat ved Kanonerne og hist og her foreviste en Eksercits, der fik det til at lyne og synges for Øjnene og Ørene af Tilskuerne. Oppe og nede, paa „den høje og fornemme Bro“, — paa Batteri og Banjer, hos Signalgasterne, i Taarnene, for og agter, gik det løs med at se og beundre. Der arbejdes paa Eskadren af alle intensivt, tidlig og silde, — men der skal ogsaa noget til, inden den moderne Tids megen Mekanik er indøvet.

Agten for „Olfert Fischer“ var forøjet en af Marinens Flyvebaade, ført af Premierløjtnant *de Lichtenberg*, — og saaledes var ogsaa en moderne Flaadeafdelings „Øjne“ repræsenterede. Det var ogsaa en Nyerhvervelse til Flaadens Materiel, indkøbt fra Udlandet, vil ikke saa let og elegant som de af Orlogsværftet her konstruerede Flyvebaade, men efter de Prøver at dømme, som den senere aflagde paa sin Flyvefærdighed, med Kommandør *Bastrup* ombord, en god Forøgelse af Luftmateriellet. Eskadrechefen lod under Besøget de tre Torpedobaade foretage et Angreb, og tillod, at enkelte af de Besøgende overværede dette ombord i disse, en Lejlighed, som øjeblikkelig benyttedes. I Løbet af kort Tid var de tre Baade kun at se som Prikker ude i Sundet, — kun svage Røgøjler markerede, at de nærmede sig, men faa Minutter efter skelnedes de tydelig i rasende Fart ind mod Chefsskibet for derpaa i ca. 1500 Meters Afstand, efter at have afskudt markeret Stævnskud, brat at dreje af og aflevere deres Skud fra Dæksudskydningen. Set fra Broen tog dette Angreb, der blev udført med imponerende Præcision, sig glimrende ud, — og man maatte uvilkaarlig tænke sig Situationen i en mørk Nat, med svingende Søgelys og al Uroen og Uhyggen hos den angrebne, der intet Øjeblik véd, naar Angriberen er over ham. Et saadant Angreb, der helst føres ind i skraa Vinkel forfra, vil naturligvis blive modtaget med en Regn af Projektiler fra det smaa Skyts, men den i vore Baade værende Stævnuddykning, der tillader Affyring inden der falder af, bevirker, at Maalet er saa ringe, at Træfmuligheden reduceres meget betydeligt for den angrebne, og er først Torpedoen ude af Røret paa denne Afstand, — ca. 1500 Meter, — da er Træfferen saa temmelig sikker. Øvelse er eet, Virkelighed noget andet, — men de Nerver, der skal til et saadant Angreb under virkelige Forhold, de findes ogsaa. Der var almindelig Begejstring blandt dem af Medlemmerne, der havde gjort Turen med paa Baadene.

Medens dette Angreb stod paa, nærmede Kongeskibet „Dannebrog“ sig Nord fra paa Vej mod København efter Hans Majestæt *Kongens* Tur i Kattegat og Isefjorden. Medens der under vort Besøg paa den engelske Eskadre for kort Tid siden gaves os Lejlighed til at bringe Hans Majestæt Kongen en Hyldest under Sejladsen mellem „Tiger“ og „Hood“, tilkom det denne Gang Flaaden at honorere Hans Majestæt, og der blev straks mandet Røling i hele Eskadren, medens dennes Gæster med blottede Hoveder saa til, da det gamle, men smukke Kongeskib gled forbi under lydløs Stilhed. Hans Majestæt stod hilsende paa den bagbords Hjukasse, — og netop denne Stilhed gav hele Sceneriet en ejendommelig og smuk Stemning, der ikke brødes af Saluttens Smæld. Hendes Majestæt *Dronningen*, Prins *Valdemar* og Prins *Georg* af Grækenland, der ogsaa var ombord i „Dannebrog“, sendte Hilsener over til Eskadren. Etiketten forbød, — som da vi var paa eget Fartøj, — at sende et Hurra til Kongen, — ellers var det sikkert kommet.

Under vort Besøg musicerede „Olfert Fischer“s Musikkorps paa øverste Dæk, — og for de mere materielle Nydelser var der sørget ved Udsænkning af Øl ad libitum, medens Officererne bød Cigarer, — overalt saa man ivrigt samtalende Grupper, — det var saa vellykket som overhovedet muligt, og der stiftedes sikkert mange nye Bekendtskaber og opriskedes gamle.

Chefen for Mineskibet „Lossen“, Kaptajn *Ipsen*, hvis fortræffelige Foredrag om Miner og Minekrig vil erindres fra et af Foreningens sidste Møder i sidste Sæson, havde ogsaa talrigt Besøg ombord i sit Skib, der laa klos til „Olfert Fischer“, og lod alle dette Skibs sindrige Mekanismer forevise med samme Imødekommen, som udvistes i Chefsskibet. Ikke mindst den kontinuerligt rullende Bane, ad hvilken „Lossen“s mange Miner fra Lasten over Agterskibet føres ud over Hækken for derfra at forsvinde i Søen, dannende en lang Mine-spærring, vakte megen Interesse ved sin Sindrighed.

Men Tiden forsvandt hastigt under alle disse mange Indtryk, og Afskedens Time kom. Som i vor Ungdoms fejre Dage hørte vi Pi-bernes Toner varsko for Dampbarkassen og Travailen, — og saa maatte vi jo til det, hvor nødt vi end vilde, — saadan var det ikke den Gang. Efter en hjærtelig Tak til Eskadrechef, Skibschef, Officerer, Underofficerer og alle, hvem man traf paa sin Vej for at falde paa Fartøjerne, maatte vi over Rølingen medens Næstkommanderende, Kaptajn *Broberg*, — ogsaa ganske som i henfarne Tider gav Landgangsgæsterne sin Velsignelse med paa Vejen mod den svigefulde Landjord og en alvorlig, — og med Jubel modtagen, — Formaning om, ikke at se for nær paa de vaade Varer. Og medens vi gled bort mod Land udbragte vor Chef, Kaptajn *Ewald*, et Leve for vore Værter idag, som besvarede med 3 dundrende Hurra.

En sjælden smuk Dag nærmede sig sin Afslutning, — endnu samlede en Del af Medlemmerne om et Smørrebrødsbord paa Bellevue, medens Glæden og Tilfredshed med Dagen gav sig lydeligt Udtryk.

I det Haab, at disse Linjer maa komme vore Værter for Øje, vil vi atter overfor disse sige Tak for den Modtagelse, de beredte os og den Ulejlighed, vi mulig har voldt dem ved vor Invasion ombord.

E. M.

Sammenkomsten 3. Juli i Klampenborg

Over et spejlblankt, solbeskinnat Sund, hvor Vandet lyste i de smukkeste grønne Farvetoner, sejlede vi gamle Marinere med Kurs mod Klampenborg og fra Baadene lod vor kendte Sang „Det er Landlov idag“ og vi var alle enige om, at bedre Landlov havde vi ikke kendt i lange Tider, begunstiget som vi var af glimrende Vejr og godt Humør og gode Kammerater. Paa Vejen passerede vi forskellige Bådehuse, og det muntre Liv, der der rørte sig, smittede flere af Kammeraterne, saa at de ved Ankomsten til Bellevue benyttede den 1½ Times Frivagt, inden der skulde skaffes, til med vor Formand at lade sig afkøle i Sundets herlige Vand. Imidlertid samlede de tiloversblevne sig om lange Borde, hvorpaa der hurtigst fremtylledes det gode danske Øl. Da den værste Tørst var slukket og Halsene blevne klare, genlød Haven indtil Skafning af flere af vor blaa Sangbogs Numre, ledsaget af vor Kammerat Torps Musik. Saa pebes der til Skafning, og de glimrende Bøffer med efterfølgende Ostepind gled ned.

Ved Kaffen afsendtes der et Telegram til Hans Majestæt Kongen og et til Eskadrechefen, Officerer, Underofficerer og Menige, hvori vi talte om vor Glæde over den gæstfri Modtagelse og den Elskværdighed, der var blevet vist os gamle Marinere ved vort Besøg paa Olfert Fischer og øvrige af Eskadrens Baade. Derefter fulgte mange Sange, Taler og smaa muntre Historier af Slagsen „kan Du huske“ — saa Tiden gik hurtigt, og da Maanen skinnede over Sundet og Skibenes Lanterner lyste omkap med Morilden i Vandet, skiltes vi med Bevidstheden om at have tilbragt en Dag af saa ubeskrivelig Skønhed og Glæde, at den vil blive mindet længe blandt os, som deltog i Udflugten.

Sodra.

Straffebakkens Gæster mobiliseredes den 8. Juli ifølge udsendt Indkaldelse fra Chefen „Julius“ og Næstkommanderende „Elwarth“. Der mødtes i daglig Paaklædning med Krave paa Raadhusspladsen Kl. 3¼. Hver af Gæsterne medbragte en Pakke „Marineklemmer“, øvrig Ammunition havde Chefen sørget for. Gæsterne befordredes til Femvejen pr. Sporvogn, Bil og Charabanc, og i Posemandens Hus indtoges de medbragte Klemmer. Humøret var højt og Taler og Sang, deriblandt en ekstra god af det bekendte Mærke „Gammel Holm“, satte Stemningen yderligere op. De forseglede Ordre blev brudt og løst paa Angreb paa Kildeøen. Vi begav os i sluttet Trop i Ilmarch derhen, og da vi ikke ønskede at miste nogen af Gæsterne, blev de tykke og ældre medtaget pr. Vogn.

Paa Kildeøen indtoges en Forfriskning; derefter Landlov i 2 Timer: Dyrehavsbakken har jo sin Tiltrækning. Saa samlede vi atter og fortsatte Festen i samme glade Spor, og sent tog de cirka 60 Gæster til København, alle enige om at have tilbragt en af de Dage, hvor det gode Kammeratskab kommer til sin Ret.

Sodra.

MARINEFORENINGENS BESØG PAA DEN ENGELSKE ESKADRE

DEN 20. JUNI 1920

„Britannia rule the waves“ —, Britannia behersker Havene, — derom er næppe nogen af os mere i Tvivl, — om vi da har tvivlet, — efter Besøget paa de to svømmende Øer af Englands Flaade, der gæster København nu efter Besøg i Aabenraa og Stockholm, og har deres Ankerplads ude i Kongedybet.

„Tiger“ og „Hood“, — foruden et Antal Destroyers af anelig Størrelse, der imidlertid ganske forsvinder ved Kæmpernes Naboskab, er paa Togt i Østersøen, og gæster nu vor By og har fundet sig en fredelig Hvideplads netop paa det Sted, hvor for 119 Aar siden de danske Blokskibe gav Nelson og Parker en af de haardeste Nødder at knække, som den britiske Løve endnu havde prøvet sine skarpe Tænder paa.

Ved Velvilje fra Havnevæsenets Side var dettes Damper „Grane“ stillet til Raadighed for Foreningens Medlemmer, der i et Antal af ca. 150 havde givet Møde og fyldte Dækket i den stegende Sol, som Morgenens Graavejr havde udviklet sig til, og en svag østlig Brise var netop i Stand til at køle de hede Pander, da man Kl. 2 kastede los fra nordre Toldbod og stod ud gennem Kroneløbet. Besøget gjaldt efter Programmet „Hood“, men da H. M. Kongen var ombord der, sattes Kursen først imod „Tiger“, og man opnaaede saaledes at se ogsaa dette mægtige Skib, der, som Led af Sir David Beattys Kampkrydsereskadre, var med til at indlede Jyllandsslaget i 1918. Og noget af det første man bemærkede da „Grane“ gled op i Skyggen af „Tiger“s høje Bagbordsside, var da ogsaa nogle af de Skrammer og Buler efter den blodige Kamp, som endnu var tilbage som hæderfulde Ar og Minder om et af de største Havets Stævner, Historien melder om. En stor Metalplade med Navnene paa de Faldne af Besætningen, — en „Roll of Honour“, — var opsat paa Bagbords Kasse-mat, — men endnu er vi ikke ombord. Alle Dimensioner er af en saadan Udstrækning, naar man kaster Blikket fremad og opad, at vi, der er vante til en anden og mindre Maalestok, uvilkaarlig bliver stumme og undrende overfor denne Gigant, dette enestaende Værk af menneskelig Vilje og Kunnen, kolossalt, og dog ikke uden en Skønhed, som den, der kan finde Glæde ved et Skibs Linjer, vil forstaa at vurdere.

Ad det høje Bagbords Faldreb naaede man op til Agterdækket og modtoges venligt af de vagthavende Officerer, der stillede unge Løjtnanter og Midshipmen — og forøvrigt ogsaa sig selv — til Disposition for Omvisningen, og Sproget lagde ikke synderlige Hindringer ivejen for et udbytterigt Samvær i den korte Tid, der var os beskaaret til at stifte Bekendtskab med en meget ringe Brøkdel af det uhyre Skib. Venligt og ligefremt fik man Besked af sin Fører om det, man kunde ønske at vide. Der gjordes ikke nogen Hemmelighed af noget udover selve Maskinrummet med dets henvend 130,000 Hestekræfter, — det var tabu, — men ellers stod det frit for enhver af os at undersøge Skyts og de utallige mekaniske Apparater oppe og nede, der danner den svømmende Verden med 1400 Indbyggere, deraf „kun“ 600 „Stokers“, — Fyrbødere til de 30 Kedler. Alt var frit tilgængeligt, med ægte engelsk Liberalitet, oppe og nede, og det bedste Bevis paa de mægtige Forhold og de utallige Rum var dette, at vi trods de hæderligste Anstrengelser for at holde os samlede under vore maritime Førere, ikke kunde dette, men spredtes paa Trapper, i Mers, bag Skot og Jerndøre, i Barbersaloner og bag Bogkiosker, — thi saadanne fandtes ogsaa, — og pludselig, naar man fortabte sig i Beskuelsen af et Taarnsignalapparats Snedigheder i Mers No. 4 ca. 110 Fod over Søen, og saa kiggede ned for at orientere sig, fandt sig ene, medens ens Fører og hans Rest af Trofaste dybt nede forsvandt bag en af Skorstenenes ca. 8 Alens Runding. Men det næste Hold, man mødte, sluttede man sig roligt til, og saa gik Omvisningen uafbrudt videre under en anden Chef, maaske med flere Guldsnore, men ganske ligesaa ligetil, som den Midshipman, man lige før ufrivillig havde svigtet. Den, der kender sin Kipling, kender ogsaa lidt til disse Midshipmen med det ukuelige Humør og stærkt vaagne kritiske Sans for Ting og Mennesker, — unge Gentlemen of the sea, — Ætlinge af Marryats verdenskendte Typer, — og højst tiltalende. Af saadanne Førere havde vi mange, og det gjorde ikke Fornøjelsen mindre. Efter kilometerlange Vandringer overalt, hvor det blot var muligt at komme frem, samledes vi atter paa Agterdækket, og efter at Kaptajn Ewald havde bragt Officererne en Tak for al udvist Venlighed mod „the Danish Navy-league“, gik man atter over paa „Grane“, der satte Kursen mod „Hood“. Under denne korte Fart skulde vi have den Glæde at kunne bringe H. M. Kongen en Hyldest, idet Kongechaluppen netop da var undervejs til „Tiger“, og da Chaluppen var udfør „Grane“ rungede 9 Hurraer hen over Kongedybet, og Hans Majestæt tog glad mod de gamle Marineres Hilsen og hilste smilende over til disse igen.

Saa nærmede vi os til Englands sidste Nybygning, — „Hood“, — opkaldt efter den berømte Admiral fra det 16. Aarhundrede, — 41500 Tons, — 860 Fod langt, 144000 Hestekræfter, — 31 Knobs Fart, — 8 Stk. 15 Tommers Kanoner i 4 Taarne, — 12 Stk. 5,5 Tommers Kanoner, 1550 Mands Besætning, færdigbygget Efteraaret 1919.

Dette er i korte Træk „Hood“s Fysiognomi, — men hvad er ikke Skibet selv, der bærer denne Armering og denne Masse af Maskine-

rier, imod hvilke selve „Tigers“ mange Finesser allerede lod os blaserede. Man kunde her, i Respekt for den eminente Dygtighed, der maa til for at kunne skabe dette Verdens 8de Underværk, helt se bort fra den Gysen, der uvilkaarligt rører een overfor disse vældige Ødelæggelsesmaskiner, og i Tavshed undres over Muligheden af at skabe et saadant Værk. Ikke blot er Linjerne i denne Kolos elegante, — helt Jageragtige, — men der er en Beherskelse i alle Dimensioner, der vidner om høj Skibskultur —. Og dog faar man først det rette Indtryk, naar man kommer om Bord og retter Blikket mod alle disse Ting, der i Maal og Former er saa langt forbi det hidtil almindelige, at Øjet først maa indstilles og Hjernen vænnes dertil. Og saa her modtoges vi med den stillfærdige Venlighed, der er saa velgørende hos Englænderne, for hvem al denne Storhed er saa selvfølgelig. Og saa gik Turen rundt igen oppe og nede, — mest dog oppe i den mægtige Formast med sine 7—8 Etager, hvoraf de tre øverste er „Only for Officers“. Heroppe fra, — 4de Sal, — faar man ret et Begreb om Skibets Størrelse, — for at sammenligne det med hjemlige kendte Forhold er „Hood“ fra for til agter saa langt som fra Nyhavns Hoved og til Charlottenborgs Hjørne ved Heibergsgade, — 430 Alen eller 274 Mtr. — Bredden Midtskibs omtrent 2 Gange som Vesterbrogade udfør Skydebanen, og alt øvrigt staa i Forhold dertil. De øverste af Taarnkanonerne i For- og Agtartaarnene er forsynede med Afbløningskinner for den ovenpaa Taarnet anbragte Observations-Flyvemaskine, og paa hvert af Taarnene og indbygget i dettes Overdel hviler en stærkt pansret Distancemaaler, hvoraf den største maaler 32 Fod mellem Linserne i Yderenderne. Og kommer man fra For- eller Agterdækket ind i Styrbords eller Bagbords aabne Kassemat, med 3 Stk. 5 Tomme Skyts i hver Side, er det, som man traadte ind i en Kirke, saa højt er der til Overdækket, — og overalt elektriske Installationer i et Omfang, som lader Beskueren uforstaaende overfor dette tilsyneladende Virvar og beundrende overfor den Hjerne, der har kunnet omfatte alt dette under Skabelsen, og den, der formaar at bruge Resultatet med kold Hjerne i Kamp. Man kunde gaa Uger omkring i dette Skib, hvis Dimensioner er saadanne, at man kan nære berettiget Tvivl om, hvorvidt virkelig alle om Bord har lært at kende hverandre paa et Togt. Hver Mands Omraade maa nødvendigvis her blive saa afgrænset, at Kendskab til alt indenfor Skibet skulde synes umuligt og kun opnaaeligt for de Øverstkommanderende og ham, hos hvem alle Traadene samles i „the Conning-Tower“, øverst oppe, Admiral Sir Roger Keyes, Commander of the Order of the Bath, Helten fra Zeebrügge. Og under ham rummer selve Pansartaarnet 4—5 Etager, for Artilleri, for Navigation etc. etc., og herfra dirigeres en Skydning, hvis Maal vel oftest maa være usynligt for Kanonbetjeningen undtagen for Manden i Taarnet, som affyrer Skuddet, der naar sine 4 danske Mil ud, — ud bag den Horizont, som kan ses fra Dækket, ud bag Kimmingen. Gennem Løbet paa et saadant Stykke Skyts kryber en Mand med Lethed. Og for at sikre denne svømmende Ø mod Undervandsangreb findes et Par Meter under Vandet, langs Skibssiderne og stærkt udgaaende fra disse, de saakaldte „bulges“, som et Par mægtige Halv-cylindre, koniske mod For- og Agterenderne og fyldte med Asbest og Kork, og disse „bulges“ neutraliserer Sprængvirkningen af Torpedoskud, saaledes at Skibets ældre Dele lades usaarede. Staar man paa „the Maindeck“ og ser nedad i Søen, bemærker man disse Udbygninger, der vel rager et Par Meter ud. Og videre gaar man og forundres, — kigger ind i Messer af Størrelse som Selskabssale, smukt møblerede, med Planter som i et Drivhus, — ind i Bagerier med hvidt Hvdebrød og Cakes i Stabler, lækkert og rent, — i Køkkener med hvæsende Oliefyring under Komfurer saa store som paa vort største Hotel, — ind i „Pantry“er, med lange Hylder fulde af Urtekramvarer, som i en mægtig Kolonialhandel, — og ind hundrede andre Steder, som det vilde føre for vidt at beskrive her. Et almindeligt Forraad af Superlativer strækker ikke til overfor alle disse store Ting i Verdens største Krigsskib. Vi kan kun se og undres, og gøre det saameget roligere, som vi véd, at vi er Englands Vener, som det er vor, og fordi England sammen med sin uhyre Sømagt ogsaa har den Overlegenhed, der respekterer de smaa Nationer fuldt og helt, som den ene Gentleman den anden. Det er denne Humanitetens og den sande Overlegenheds Aand, der efter Jyllandsslaget lod daværende Commander Keyes løbe paa Siden af et synkende tysk Skib og fra dette og Søen omkring det hjerne 250 tyske Sømand, som ellers var gaaede tilbunds. Det var ikke denne Aand, der begyndte Undervandskrigen mod neutralt og sagesløse Skibe af alle Nationer, som fører tilsøs.

Efter 1½ Times Besøg slog Afskedens Time, — og „Grane“ vendte atter Stævnen mod København. Øjnene fulgte dog stadig Havets Kæmpe, medens vi gled mod den hjemlige Strand, — det var, som om vi havde faaet et Blik ind i en anden og større maritimt Verden, hvis Skibe færdes overalt til alle Tider og paa alle Have, — der vil blive Stof til mangen Samtale, naar vi atter samles igen. Vi retter en Tak til vor energiske og utrættelige Kaptajn Ewald for den Lejlighed, han skaffede os til at komme ombord paa disse Skibe og til Havnevæsenet, der saa velvilligt stillede „Grane“ til vor Raadighed.

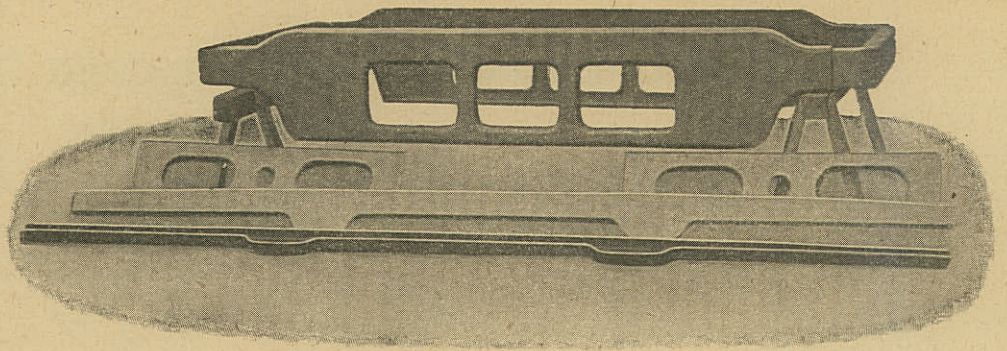
E. M.

AVESTA JERNVERKS AKTIEBOLAG, AVESTA

TILLVERKAR OCH FÖRSÄLJER:

Pressad-, Flänsad och
Bockad plåt till ångpannor, lokomotiv-, malm-
och järnvägsvagnar m. m.
Vattengassvetsade gas- och lufttrycksbehållare,
högtrycksledning för vatten och ånga, lo-
komotivfyrboxar, och korrugerade eldrör till
ångpannor samt
Autogésvetsade plåtarbeten.
Ångpanne-, Konstruktions- och Cisternplåt
samt Tunnlåt alla slag, äfven korrugerad.
Helpressade behållare för syrgas, ammoniak,
kolsyra och tryckluft.
Stång-, Vinkel- och Spantjärn.

LEVERANTÖRER TILL STATENS OCH ENSKILDA JARNVÄGER I SVERIGE

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK, HAGFORS JERNVERK,
NYKRAPPA JERNVERK OCH STORFORS RÖRVERK

tillverkning och försäljning af

SIEMENS MARTIN- och BESSEMERSTÅL samt

Kall- och varmvallsadt järn och stål; valsadt och smidt verktygs-
och borrhstål, valsad och dragen järn- och ståltråd, stålspett, bandsågar,
trådspik, trä- och metallskruf, åkdons och järnvägsfjädrar m. m.
Varmvalsade tuber och rör, alla slag. Kalldragne rör för vatten-
rörsångpannor, kondensatorer, velocipeder m. m.

Telegrafadress: UDDEHOLMS, UDDEHOLM — Postadress: UDDEHOLM

Förkallvalsadt och draget stål och järn samt
trådspik post- och telegrafadress: MUNKFORS

NAAR DER ANBRINGES EN FOTOKLIP
PAA KAMERAET - KAN MAN SELV
KOMME MED PAA BILLEDET

Enhver Amatør-Fotograf

bør anskaffe sig en

„Fotoklip“,

kan anbringes paa de fleste Kameraer

Fotografiapparater

i stort Udvalg fra smaa
Lommekameraer til alle større Formater

Forsøg vor Special-Afdeling

for Fremkaldelse,
Copiering, Forstørrelser etc.

Sagkyndig Vejledning gives

Stort Udvalg i

Prismekikkerte

fra Zeiss, Busch og Goerz

Kongsbak & Cohn

største Specialforretning i Danmark

Nygade 2, Kbhvn. K. Tlf. 2569

Vore ærede Medlemmer anmodes om velvilligst
at støtte vort Blad „UNDER DANNEBROG“
ved at rekvirere en Annonce i Felten paa ca. 2 cm.,
2spaltet. Bestillinger modtages af

„UNDER DANNEBROG“S
ANNONCE-EKSPEDITION

DR. DAGMARS ALLÉ 22 St. — VALBY
TELEFON: VALBY 828 x

Søkort-Arkivet.

Søkort, Farvandsbeskrivelser, Fyr-
lister m. m. over alle danske Farvande
samt Kort over Nord- og Østersøen ud-
gives og forhandles af Søkort-Arkivet.
Fortegnelsen over Forhandlingsartik-
lerne findes hos Boghandlerne og i
Yachtklubberne. Arkivet giver enhver
Oplysning til Valg af Kort. Salg fore-
gaar fra selve Arkivet, Toldbodvejen 19,
Hverdage fra Kl. 9—3. Telefon Mil-
tær 177; endvidere hos Blankensteiners
Eftfl., Toldbodvejen 48, samt hos Lan-
dets Boghandlere og Skibsproviant-
eringshandlere.

Færdige Herres & Drenges Klæder

Elegante engelske og franske Stoffer,
altid det nyeste i Snit og Forarbejdning.

Vort Lager er saa stort, at vi er i Stand
til at tilfredsstille hver enkelt Kundes
.. personlige Smag og Ønsker. ..

Axel Nætterstrøm.

VESTERBROGADE 17

G. Holm-Petersen

Direkte
Import fra
Syden
af ægte
Druevine.

A/S NORDISKE METALVAREFABRIKKER
KJØBENHAVN
ELEKTRISKE BELYSNINGSLEGEMER
OG
ELEKTRISK INSTALLATIONSMATERIALE
PRØVELAGRE, AMAGERTORV 25. TLF. 3871.
LEVERANDØR TIL MARINEN

DE DANSKE SOLDATERFORENINGERS FEST PAA STADION I ANLEDNING AF GENFORENINGEN DEN 9. JULI 1920

Saa kom da endelig den længsalsfuldt ventede Dag, da den største Del af Sønderjylland atter vendte tilbage til Moderlandet efter de mange Aars Udlændighed. Allerede længe havde de danske Soldaterforeninger forberedt denne Dags Højtideligholdelse, — og nu er Dagen forbi, og alle de Tusinder der overværede Festen paa Stadion er et Minde rigere om en national Fest af en storslaaet Kraft, som sikkert aldrig vil gaa af Minde. De danske Soldaterforeninger har dokumenteret en Livskraft og en Enighed i Samvirken, som sikkert vil vise Resultater indadtil og udadtil, hvorover vi kan glæde os. Værdigere og smukkere Maade at fejre denne vort Lands store Dag paa kunde ikke godt tænkes.

Stadion, der i Aarenes Løb rummer Kvintessentsen af Landets kraftige og ivrige Ungdom, naar denne mødes i Øvelser og Vædekamp, havde paa Genforeningsdagen maattet give Plads for den modnere Manddom og de Gamle. Og efterhaanden som Tiden til Festens Afholdelse nærmede sig, fyldtes alle Pladser med et sommerligt klædt Publikum, der som en hvid Brømme indrammede Festpladsen. Tilvenstre og tilhøjre for Idrætsbygningen var reserveret Pladser for den kongelige Familie og for Veteranerne; Pladsens Oval indrammedes af 102 Flagstænger, medens midt paa Stadion Marinens store Flagmast ragede højt tilvejs, — men endnu var intet Flag hejst paa nogen af Flagstængerne. Bag Veteranernes Pladser sad et 100 Mands Orkester under *Schnedler-Petersens* Direktion, og herfra tonede de kendte Fædrelandssange og Melodier fra Krigsaarene ud over den store Plads, hen over Hovederne paa dem, som i deres Ungdom og til de samme Sange drog ud for at slaas for deres Land. Det var et sjældent og smukt Syn at se disse 3—400 gamle Mænd, — de sidste paa Skansen, — samlede her, — det var for dem en Genrejsnings Dag, der lod dem glemme den haarde Tid, de gennemgik i deres unge Dage og den Kulde, der hos den uforstaaende Samtid ikke gav dem den Modtagelse ved deres Hjemkomst fra Krigen, som de ved deres Mod og Pligt-opfyldelse havde fortjent. Nutiden har forstaaet, hvad de udrettede tillands og tilvands.

Bag Flagmasten midt paa Stadion paraderede en Skansevagt under Gevær, og ved denne stod to af Marinens Overkanoner klar ved Flaglinerne og ved hver af de 102 Flagstænger en Underofficer af de forskellige Vaabenarter, — et smukt og broget Billede, som Solen sendte sine Straaler nedover.

Da Klokken var 1¹/₂ var 12,000 Mennesker samlede, og medens Orkestret istemte Kong Kristian den 9des Honnør-march kom Hans Majestæt *Kongen*, ledsaget af Hendes Majestæt *Dronningen*, *Kronprinsen*, *Prinserne Valdemar, Gustav og Harald*, *Prinsesse Dagmar* og *Prins Georg* af Grækenland samt det kongelige Følge, og indtog deres Pladser foran den store indbudte Forsamling, der talte alle højere Officerer af Hær og Flaade og Byens højeste Embedsmænd.

Medens »Den Gang jeg drog afsted« lød, marcherede nu Soldaterforeningernes Fanetog ud fra Idrætsbygningen, ialt 18 Faner og Flag, og hvert flankeret af to militære Repræsentanter for Vaabenarten, medens Fanevagten dannedes af de respektive Foreningers Bestyrelser. Tilhøjre drog det lange Tog forbi Veteranerne, medens Fanerne sænkedes og Hovederne blottedes, og videre gik Toget Stadion rundt i taktfast March, medens Øjeblikkets Stemning udløstes i brusende Bifald fra Tilskuerne, — for tilsidst at afgive Honnør for Hans Majestæt, da Fanetoget svingede ind paa Pladsens Midte, medens Fanevagterne tog Opstilling ved Siden af Veteranerne. Fanebærerne med deres militære Eskorte paraderede til sidst paa en lang Række foran

Flagmasten, og da Bifaldet havde lagt sig, traadte Formanden for Soldaterforeningernes Fællesudvalg, *Grosserer Heine*, ud paa Altanen foran Bygningen og talte i smukke Ord for Kongen og udbragte et med nifoldigt Hurra besvaret Leve for Majestæten, der efterfulgtes af Kongesangen. Umiddelbart derefter tog Hans Majestæt Ordet og talte, stærkt bevæget, og med Ord, der hørtes over hele den store Plads, til Veteranerne, takkede dem for deres Manddoms Gerning, og sluttede med at udbringe et Leve for Danmark. Det var en glimrende Tale, der greb den store Forsamling stærkt, mandig og smuk, og anslaaende de Strenge, der toner i Danskes Hjærter, — særlig ved en Lejlighed som denne, hvor en ny Tid oprinder for Konge og Folk i Haabet om fælles Virken mod fælles Maal efter de onde Aar, som er gaaet forud.

Efter »Der er et Land« lød Kammersanger *Cornelius*' Stemme over Pladsen i en af *Th. Calberg* forfattet smuk Sang, og derpaa talte Næstformanden i Fællesudvalget, Overretssagfører *Olaf Hjorth*, for Fædrelandet, — en fortrinlig oratorisk Præstation, hvis Indhold rev alle med sig. Og da ved Talens Slutning det store Splitflag paa Flagmasten gled til Tops, medens alle de mindre Flag ogsaa naaede Toppen i samme Øjeblik som det store, — og medens Vinden spredte de rødhvide Duge ud, — medens Skansevagten præsenterede og et Leve for Danmark rungede, — da var det, som om den endelige Bekræftelse var kommet og fuldbyrdet paa det, som vi alle har haabet og ventet. Saa afsang hele Forsamlingen »Der er et yndigt Land«, — og derpaa talte Oberst *W. Lewald* for Veteranerne af Hær og Flaade, indtrængende og smukt, og mange af de gamle Mænd var meget bevægede ved den Hyldest og Anerkendelse, som Oberstens Tale bragte dem, — en Tak for deres Daad, og et udtalt Haab om, at den kommende Slægt maatte kunne vise det samme Mod og samme Offervilje som de udviste, da Fædrelandet kaldte for 56 Aar siden. Det Leve, som Obersten udbragte for dem, rejste en sand Storm af Hurraer, som om man derved vilde afbetale lidt af sin Gæld til Mændene fra 64. I sin Tale indflettede Obersten en Tak til de Allierede fordi de ikke i deres Sejr glemte os og den mod os begaaede Uret, men genoprettede Uretten, og atter bragte det sammen, som i tusind Aar med Rette har været dansk.

Efter Oberst Lewalds Tale styrede en Flyver ind over Pladsen og nedkastede Blomster, og da Flyveren efter en kort Tur ind over Østerbro vendte tilbage, gik han i lav Flugt henover Pladsen og nedkastede en stor Blomsterbuket, der opsamledes af en lille Dreng blandt Tilskuerne og af ham overraktes Kongen, der smilende modtog denne Hyldelse under Forsamlingens Bifald.

Saa lød »Den Gang jeg drog afsted« igen, og Fanebærerne, — imellem hvilke vi med Glæde saa, foruden vore egne, den 78-aarige Overkanoner, Krigsassessor *Lund*, der rank bar Holgolandforeningens Flag foran Marineforeningens to Flag, — svingede ind mod Idrætsbygningen fra Pladsens Midte, medens Bestyrelserne sluttede ind efterhaanden som deres Foreningsflag kom frem, og saa gik Toget atter Stadion rundt, idet der denne Gang aflagdes Honnør for Kongen først og, som Afslutning, sidst for Veteranerne, hvorefter Toget drog ind i Bygningen. Hans Majestæt forlod kort efter sin Plads og gik over til Veteranerne, hvor han hilste paa saa mange af disse, som kunde naa ham fra deres Pladser, til synlig Glæde for de gamle Mænd, der gerne trykkede Kristian den 9des Sønnesøn i Haanden, og sikkert vil tage Mindet om denne Hilsen med tilbage til Hjemmene Landet over.

Saa var den officielle Del af Festen forbi, men endnu længe efter trængtes Publikum, der havde forladt sine

Pladser, omkrig Majestæternes og Veteranernes Pladser, og udbragte det ene Leve efter det andet, for derefter langsomt at spredes. Vi tror, at denne — i alle Maader saa vellykkede Festligholdelse af Genforeningsdagen har bragt Soldaterforeningerne et godt Stykke fremad i vore Medborgeres Bevidsthed, og ikke mindst bragt et smukt Overskud til vore trængende Veteraners Understøttelse.

Som Medlemmer af Soldaterforeningernes Fællesudvalg

bringer Marineforeningen en Tak til Kollegerne for godt Samarbejde, en Tak ikke mindst til Festudvalget indenfor dette for dets store Arbejde. Til Marineministeriet og til alle Befalingsmænd og Menige af Marinen, der paa saa smuk en Maade repræsenterede denne og bistod Marineforeningen paa Stadion, bringer vi ogsaa en Tak for deres Virksomhed paa Genforeningsdagen den 9de Juli 1920.

E. W. M.

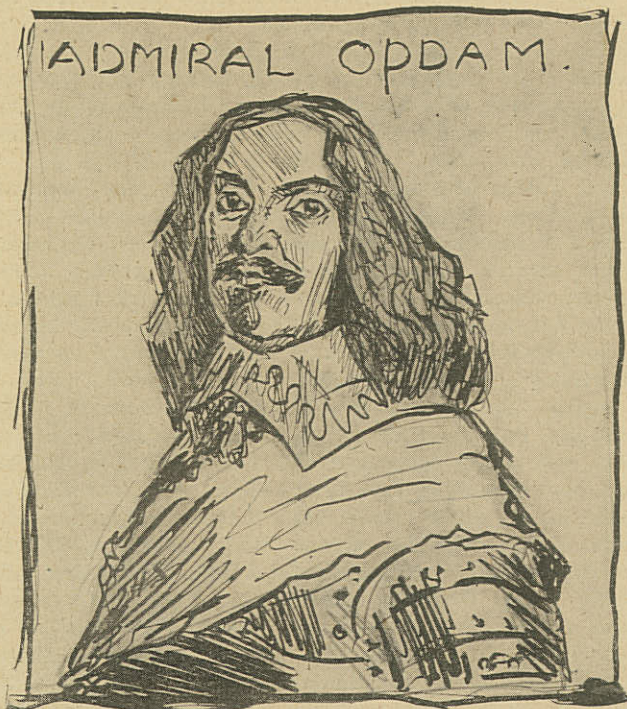

DA HOLLÆNDERNE HJALP OS 1658—1660

EN HISTORISK FREMSTILLING

AF SOGNEPRÆST H. D. LIND

(Fortsat)

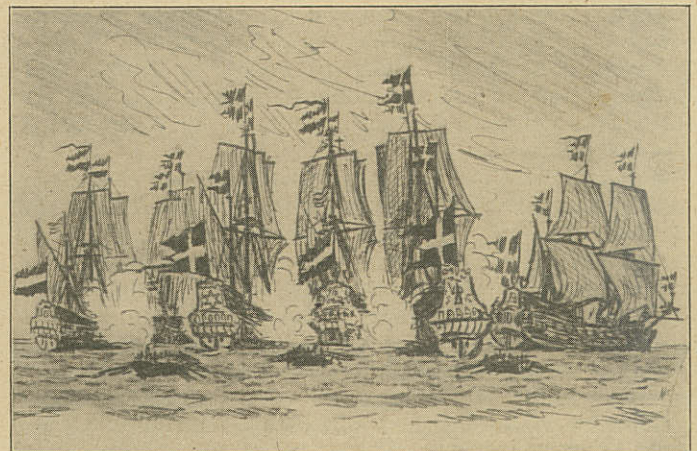

Tegning af Henning Schiøler

Den svenske Konge afskød selv det første Skud mod Hollænderne, og snart var Slaget i fuld Gang. Som sædvanlig i den Tid drejede Striden sig særligt om Admiral-skibene. De With aabnede Kampen paa Hollændernes Side og bragte hurtigt de skaanske Batterier til Tavshed, men i det snævre Farvand kom flere af hans Skibe i Kollision og fulgte ham ikke længere, da han derpaa sekunderede d'Eendracht. Victoria havde nemlig angrebet Wassenaers Skib, men maatte hurtig med bortskudt Ror søge et Fristed under Kronborgs Kanoner; de With angreb de svenske Draken og Wismar, 44 Kanoner, men blev ikke støttet af sine Hollændere; efter at have tilføjet sine Modstandere stor Skade, blev han selv dødelig saaret, ramt af to Geværkugler, og Skibet blev entret af de svenske; endnu sunket i Knæ vægede han sig mod nogle fjendtlige Matroser, der vilde aftvinge ham den Kaarde, som han i 30 Aar havde brugt mod sit Fædrelands Fjender; lige til han blev ført i Fangenskab opmuntrede han sine Folk til Modstand, og da han senere saa Brederode synke, glædede det ham, at det ikke blev Fjendens Bytte; »kun Slaget fik de Lov at beholde. Josva havde 3 eller 4 Svenskere om Ørene; Skibet blev to Gange forgæves entret af de svenske, men Floriszoon og hans Flagkaptajn faldt, og Josva maatte dreje af. Ogsaa det lille hollandske Breda, 28 Kanoner, blev angrebet af to—tre store Fjender, kom i Brand, fik

Ilden slukket, blev entret, men tilbageerobret. — Efter at Victoria havde meldt Forfald, lagde Morgonsternan, 48 Kanoner, og Pelikan, 40 Kanoner, d'Eendracht om Bagbord og vistnok Mercurius, 46 Kanoner, agten for dette; de kastede Haandgranater fra deres Storemers, og Wassenaers Kahyt blev ganske gennemhullet. Men Rotterdam, 52 Kanoner, kom til Hjælp og skød Pelikan i Brand og erobrede det; blev dog selv skudt redeløs og maatte vige; ogsaa Morgonsternan kom i Brand, erobredes, men sank dernæst; Mercurius fik ogsaa sin Portion«. Under denne Nærkamp var Flertallet af de hollandske Orlogsskibe drevne i Læ for Admiralskibet, saa at dette havde sit Spil »mutterens ene« med de største fjendtlige Skibe, uagtet Halvdelen af Mandskabet var død eller kvæstet; der opstod Ild i Bougen og Kastelet; Vanter, Skøder o. s. v. var overskudte; Sejlene hang i Laser; Vandet stod 5—6 Fod i Lasten; de underste Kanonporte ragede kun et Par Tommer over Vandlinien, og Skibet begyndte at faa Slagside. Under alt dette gav de forbisjende Svenskere, den ene efter den anden, Wassenaer det glatte Lag, men han gjorde dem Gengæld efter Evne. Da den øvrige hollandske Flaade havde kæmpet sig igennem sydpaa, fulgte Wassenaer efter og ankrede med de andre ved Skovshoved. Her traf han den danske Flaadeafdeling, som var lagt ud paa Reden 26. Oktbr.; den bestod af Trefoldighed, 48 Kanoner, Hannibal, 60 K., De tre Løver, 60 K., Norske Løve, 44 K., Graa Ulv, 30 K., St. Johannes, 22 K., og Højenhald; Nordenvinden, som herskede paa Slagdagen, havde hindret dens Fører, Rigsadmiral Henrik Bjelke, i at forene sig med Hollænderne. Kl. 2—3 skal Kong [Gustaf have givet sine Skibe Signal til at afbryde Slaget, fordi [han [saa de danske komme til Syne paa Kamppladsen.

(Fortsættes)

Victoria drejer af — Tegning af Henning Schiøler

